

linus festinanter Veronam adivit, & cum non posset blandis verbis Potestatem à suo proposito deviare, cepit ipsum supra domum Communis Veronæ, dicens illi, quod faceret venire obsides amicorum suorum, quos miserat Mediolanum; ipsumque captum detinuit, donec obsides habuit memoratos. Dicebat autem idem Dominus Guido: *Ego laudo, quod facitis; nec pro malo habeo quod etiam de me facitis; & quod adjuvetis vos, consulo vobis, & cum Imperatore, & aliis, sicut potestis, quia sine dubio Lombardi vos deceperunt, & decipiant adhuc, si poterunt, gravius.* Iterum Dominus Eccelinus incœpit regere Civitatem, & taliter videns se, & partem suam proditos, & deceptos jurant partem Domini Imperatoris, & Civitatem Domini Imperatoris arbitrio disponendam committunt. Nunc guerra maxima incipitur; Lombardi favent Comiti, Dominus autem Eccelinus se viriliter defendit.

De Alberico de Romano Eccelini fratre.

MOdò redeat calamus ad Dominum Albericum. Ipse enim in exercitu suo eligi fecit Potestatem, sicut sacramento tenebatur adstrictus, & electus fuit Dominus Ubertus de Concorezo, civis Mediolanensis. Qui cum venisset, facto jam sui regiminis sacramento, & esset in domo, & palatio Communis pro Potestate, ortâ rixâ in Civitate, eo quod pars adversa Dominorum de Romano favere volebat eidem, cucurrerunt Potestas Paduæ pro suo Communi, & Dominus Zulianus Rainaldi Osterii pro sua Communantia de Verona, & cœptâ discordiâ, licentiatu prædicto Domino Uberto, sibi suo facto ante soluto, eligerunt Dominum Philippum Zulianum de Venetiis in Potestatem, virum discretum, & audaciæ maximæ. Hic bene, & cum maximo vigore rexit Civitatem Vicentiæ.

Tempore istius conspiraverunt quidam contra Dominum Albericum, & ejus Masnata, & faciebant se vocari *Partem liberorum*: & altera Pars dicebatur *Masnata*. Sumferant enim audaciam ob id, quod inter Dominum Eccelinum, & Dominum Albericum steterat quædam indignatio; & in tantum exolevit stultitia, & ipsorum præsumptio, quod nedum Masnatis; sed & Domino Alberico minabantur. Dominus autem Eccelinus, tamquam providus, & discretus, naturali ratione, & fraterna motus affectione, non habito respectu ad præcedentem indignationem, violenter & manu potenti Baxianum intravit, ipsosque proditores expugnando superavit. Quidam fuerunt perempti, quidam capti, & ceteri fugati sunt de Baxiano, qui fugerunt alii ad Comitem Sancti Bonifacii, alii ad Marchionem Estensem, alii ad Dominum Tifonem de Campo Sancti Petri, propter quod à Sapientibus susceptores tales de proditione prædicta creduntur auctores. Venerunt etiam quamplures ad Civitatem, conquerendo de Domino Eccelino, & Domino Alberico, & sua Masnata, allegando, quod non habebat ibi Dominus Albericus Comitatum, nec jurisdictionem aliquam. Dominus autem Philippus Zulianus Potestas vocavit Dominum Eccelinum, & Dominum Albericum ad sua mandata, & alteram partem similiter. Et

A quamvis Dominus Eccelinus de sua non fuisset jurisdictione: tamen venit ad mandata ipsius, cui pro se, & parte sua, maxima pignora præcepit, & juratores quamplures, & alteri parti similiter pignora præcepit, & juratores. Et in fine auditis, & cognitis propositis hinc inde, definitivâ sententiâ, in plena concione pronunciavit Potestas, Comitatum, & jurisdictionem Baxiani esse Domini Alberici, & ad ipsum pertinere. Dominum autem Eccelinum pro se & parte sua, & juratores illius condemnavit pro banno Communis in sex millia librarum denariorum Veronensium: alteram autem partem condemnavit in duo millia librarum, & ipsa ab omnibus bene exegit.

B Tempore istius Paduani, Vicentini, & Mantuani moverunt exercitum contra Veronam, & Dominum Eccelinum; expugnaverunt Portum, & Lignagum, comburendo, depradando, & omnia destruendo: & sic Dominus Eccelinus rediit ad Civitatem, ibique se defendit. Itaque ad Civitatem ire non auderunt, circumcirca tamen damna gravissima intulerunt, & revertuntur ad patrias.

C Mutatur Potestaria Domini Philippi Zuliani, cui succedit Dominus Guido de Rode, civis Mediolanensis. Timens autem iste potentiam Magnatorum, credens planius regere Civitatem, Magnates quamplures misit in Lombardiam, præcipiens eisdem in banno, & sacramento, quod sine sui licentia non audent reverti, & fuerunt ex utraque parte Magnates, (53) inter quos fuit Ugutio Pili, Dominus Petrus Comes, Signifredus de Arzignano, Dominus Panensachus de Drissino, Ugolinus Amistadis de Berica, & Dominus Artusius de Vivario; sed iste propter infirmitatem cum licentia Domini Guidonis reversus fuit. Alii autem, ad invicem contra Potestatem conspirantes, sine Potestatis licentia redierunt, talis videlicet propositi, quod mandata Potestatis propter hoc non jurabunt. Et sic Potestas iratus ipsos coram se convocavit venturos, qui omnes unanimiter ipsum contemnendo, coram ipso venire contemserunt. Unde ipse illis banna, & poenam maximam imponit, nisi ad diem certam venirent pro omnibus suis præceptis observandis. Quod & ipsi totum pro nihilo reputaverunt, & omnes apud Monticulum cum Domino Ugutione commorantur. Ipse autem Potestas, non immerito indignatus, equitavit contra ipsos.

D Interim venerunt Paduani, & cum sacramento reverenter adstricti ad adjuvandum Potestatem, induxerunt prædictos ad jurandum præcepta Potestatis: hac tamen intentione, quod ipsi Paduani promiserunt eisdem de hoc facto ipsos indemnes conservare. Quo facto rediit Potestas, & ipsi omnes ad Civitatem. **E** Et cum Potestas banna sua, in quibus inciderant, ab illis vellet exigere, & punire de tanto commisso, Paduani hoc ei facere vetuerunt, quod profectò immoderatè, nec immerito, fuit sibi molestum. Sed & ipse aliud facere non poterat: tanta erat potentia Paduanorum, quoniam Civitatem quasi occupatam tenebant, & omnes munitiones Civitatis custodiebantur per Paduanos Cives, expensis tamen Vicentinorum.

Huic succedit Dominus Gulielmus Sivole-
tus.

(53) Adderem expulsi.
Tom. VIII.